

РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. Бургас, 26.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова

Членове: Калина Ст. Пенева

Кремена Ил. Лазарова

като разгледа докладваното от Румяна Ст. Калошева Манкова Въззивно гражданско дело № 20222000500323 по описа за 2022 година за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по три частни жалби.

„К.Б.“ Е., гр.Бургас, ЕИК *, чрез пълномощника адв.Х. Р., обжалва решение №548 от 07.06.2022г. по в.гр.дело№ 683/2022г. на Бургаския окръжен съд в частта, с която е оставена без уважение жалбата на дружеството-взискател, против разпределение на суми изх.№ 13270/31.03.2022г. по изп.дело №226/2021г. на ЧСИ Д. Н., рег. № 804 на КЧСИ.

Иска се отмяната му като неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че съдът неправилно е приел, че обезпечителната мярка в полза на дружеството - „възбрана на кораб“, следва да бъде приложена едва след вписването и в регистъра на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ или в регистрите на държавата Белиз. Поддържа, че е следвало да бъде включен в разпределението, като до окончателното приключване на изпълнителното дело да му бъде отделена сума от публичната продан за вземане, представляващо направени разходи за опазване и съхранение на продавания по изпълнителното дело м/в „Авбрус“ до 29.01.2021г., за което е допуснато обезпечение по т.д.№ 189/2021г. на БОС чрез обезпечителна мярка „възбрана на кораб“. Счита, че възбраната не следва да бъде вписана в регистъра на чужда държава, за да се счита наложена.

Подаден е отговор от длъжника „С. Л.“., Република Турция, гр.О., чрез адв.М. М., с който горната жалба се оспорва като неоснователна и се претендира същата да бъде оставена без уважение. Според длъжника, при

липса на вписване на допуснатото обезпечение чрез „възбрана на кораб“, същото не е породило правни последици. Не са налице и предпоставките на чл.54 от Кодекса за търговско корабоплаване, тъй като претендираните вземания за ползвана ел. енергия на кораба и кейови такси не са за опазване на кораба, а представляват консумативи и текущи разходи при ползването му от екипажа. Липсва издаден изпълнителен лист. Жалбоподателят не се позовава на хипотезата „пазач на вещта“, за какъвто е определен длъжникът.

Отговор е постъпил и от присъединения вискател „А. 2005“, гр.Б., в който е заявено оспорване на жалбата като неоснователна. Твърди се, че сочената от „К. Б.“ . възбрана, по аналогия на чл.400, ал.2 ГПК и чл.205, ал.2 ДОПК, подлежи на вписване в съответния корабен регистър на държавата, под чийто флаг плава корабът. Липсва изпълнителен титул за претендираното вземане. Направено е искане жалбата да бъде оставена без уважение.

Жалба против решението на БОС е подадена и от „Б. к.“ ., гр.Бургас, представлявано от адв.Х. Р. в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата на дружеството против процесното разпределение и против разпореждането на ЧСИ изх.№ 13269/31.03.2022г., с което е отказано присъединяването му като вискател. Твърди, че „Б. к.“ е определено за пазач на кораба при извършения от ЧСИ на 27.04.2021г. опис и от тогава до 31.03.2022г. са направени разходи за охрана и пазене на моторния влекач, за което му се следва възнаграждение по чл.472 ГПК, а съгласно чл.54 КТК вземането е с привилегия, като съставляващо разноски извършени в общ интерес на кредиторите. Възразява се и против отказа да бъде конституирано дружеството като вискател по изпълнителното дело на основание обезпечителна заповед № 50/31.08.2022г. по гр.д.№ 5497/2021г. на БРС. Претендира отмяна на решението досежно „Б. к.“ и уважаване на заявените от дружеството претенции.

В отговори на длъжника и на присъединения вискател жалбата се оспорва като неоснователна. Наведен е довод, че жалбоподателят не е страна в изпълнителното дело и съгласно чл.435, ал.4 ГПК, няма право на жалба против процесното разпределение. Не е налице и хипотезата на чл.459 ГПК, тъй като обезпечителната мярка „запор“ на моторния влекач „Авбрус“ по допуснатото обезпечение по гр.д. № 5497/2021г. на БРС, на основание чл.398, ал.1 ГПК, е заменена със „запор“ на вземането на длъжника „С. Л.“ по изп.д. № 226/2021г. на ЧСИ Д.Н.. Освен това, наложеният „запор“ не е надлежно вписан в корабния регистър на държавата Б., а обезпечените вземания на въпросния жалбоподател за ел. енергия и кейови такси не попадат в привилегированите вземания по чл.54 КТК. Същият не е бил определен за пазач на вещта в хода на изп. дело. Направено е искане жалбата да бъде оставена без уважение.

Частна жалба против решението на окръжния съд е подадена и от „А.2005“, гр.Бургас, ЕИК *, чрез пълномощника адв.Т., по отношение приетото от БОС, че вземанията на дружеството за агентийски услуги и дължимо агентийско възнаграждение в размер на 114 610 евро-главница и 1

852,17 евро – лихви, присъдени с решение по арб.д. № 9/2020г. на АСТС – Бургас, са такива по чл. 222 КТК и са непривилегировани при условията на чл.54, б. „а“ и „б“ КТК. Твърди се и липса на произнасяне на решаващия съд, относно вземането на „А. 2005“ Е. на стойност 58 050 лв. – главница и 1725,38 лв. – лихва, агентийски услуги, с които дружеството е присъединено по изпълнителното дело на основание заповед за изпълнение №33/2022г. по ч.гр.д. 20212230105717/2021г. на Районен съд – С.. Изложени са доводи за попадане на вземанията за агентийски услуги и агентийско възнаграждение в привилегиите по чл.54, б.„а“ и б.„б“ КТК. Претендира се отмяна на обжалваното решение и извършване на разпределение при уважаване претенциите на жалбоподателя.

Отговори на последната жалби са депозираны от „К. Б.“ и от „Б. к.“, в които същата се оспорва като неоснователна. Сочи се, че твърдените от „А. 2005“ Е. услуги не са извършени от това дружество, а от „К. Б.“, като пристанищен оператор на Пристанище със специално предназначение „Б. к.“ по смисъла на чл.109 ЗМПВВППРБ, което е видно от изп. лист № 100/24.03.2021г. и решение № 36/18.02.2021г. по т.д.№ 376/2020г. на БОС. Развити са подробни съображения за извършените от вискателя пристанищни услуги. Изложени са доводи в допълнение жалбите на двете дружества против обжалваното решение в съответните части.

Бургаският апелативен съд, при проверка на частните жалби констатира, че същите са подадени в срок от надлежно легитимирани страни против подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което са допустими и следва да бъдат разглеждани по същество.

Предвид становищата на страните, доказателствата по делото и приложимия закон, настоящата инстанция намира следното:

Жалбата на „Б. к.“ е неоснователна. Дружеството не е страна в изпълнителното производство. Като трето лице, то няма право на съдебна жалба извън хипотезата на чл.435, ал.4 ГПК, различна от разглежданата. Ерго, отказът на ЧСИ за присъединяване на жалбоподателя като вискател по изпълнителното дело не подлежи на обжалване, влязъл е в сила и частната жалба пред окръжния съд против разпореждането на ЧСИ е недопустима. Като подадена от лице, което не е страна в изпълнителното производство, и жалбата против процесното разпределение е недопустима, поради което правилно с обжалваното решение на БОС жалбите са оставени без разглеждане.

За яснота следва да се отбележи, че отказът на ЧСИ да присъедини жалбоподателя като вискател по изп.дело е правилен. Наведеното основание за претендираното присъединяване е допуснатото с определение № 2347 от 30.08.2021г. по гр.д.№ 54972021г. на БРС обезпечение по предявен иск за сумата от 18 277,20 евро – главница за предоставени услуги /кейови такси и ел.енергия/, в едно с 657,38 евро – обезщетение за забава, чрез налагане на обезпечителна мярка „запор“ на моторен влекач „Амбрус“ и издадена по делото обезпечителна заповед № 50 от 31.08.2021г. Така наложеният запор, в

последствие е отменен, като с определение №4360 от 10.12.2021г., обезпечителната мярка „запор върху кораб“ е заменена със „запор“ върху паричните вземания на „С. Л.“ по изп.д. № 226/2021г. на ЧСИ Д. Н. от продажбата на кораба „Амбрус“. При тези обстоятелства, липсват условията на чл. 459 ГПК за присъединяване на кредитор с допуснато обезпечение чрез налагане на запор или възбрана.

Невярно е твърдението в жалбата, че „Б. к.“ е посочено като пазач на кораба при извършения от ЧСИ на 27.04.2021г. опис. Видно от приложения на л.64 от изпълнителното дело опис, корабът е предоставен за пазене на И. С. Д., представител на дружеството-длъжник.

По жалбата на „К. Б.“ :

Въпросният жалбоподател е вискателят, по чиято молба е образувано изпълнителното дело за вземане по изпълнителен лист от 24.03.2021г., издаден по т.д. №37682020г. на БОС за сумата от 93 539,86 евро – главница, 7 088,27 евро – лихви до 29.09.2020 г. и разноски от 3 410 лв. за обезпечителното производство по арест на кораба, както и разноски по делото от 11 872,46 лв.

Претендира да бъде включено в разпределението и негово вземане, за което с определение № 150 от 22.06.2021г. по т.д.№189/2021г. на БОС е допуснато обезпечение на предявените иски от „К. Б.“ против длъжника по изпълнителното дело за сумата от 18 277,20 лв. – кейови такси и услуги за периода от 01.10.2020г. до 31.01.2021г. и 657,38 евро - обезщетение за забава, чрез обезпечителна мярка „възбрана“ на моторен влекач „ Амбрус“, при условие, че молителят представи гаранция в размер на 3 704 лв. С определението е постановено издаване на обезпечителна заповед след прилагане на доказателства за внесена гаранция от 3 704 лв. Жалбоподателят не е представил обезпечителна заповед, което сочи на недовършен състав по допуснатото обезпечение. След като липсва издадена обезпечителна заповед, се налага изводът, че не е изпълнено условието, при което е допуснато обезпечението, т.е. не е внесена определената от съда парична гаранция. Поради това, претендираното основание за включване на въпросното вземане в обжалваното разпределение – допуснато обезпечение, не е налице. Освен това, настоящата инстанция споделя становището на окръжния съд за необходимост от вписване на възбраната в регистрите на държавата Б., под чийто флаг плава процесният кораб. В тази насока разпоредбата на чл.400, ал.2 е категорична – налагането на възбрана става чрез вписване. Такова вписване очевидно предвижда и законодателството на Белиз, видно от писмо до ЧСИ Д.Н. от 27.04.2021г. на л.67 от изп. дело, в което е посочено, че липсват ипотеки, запови или тежести срещу плавателния съд „Амбрус“, регистрирани към Международен морски регистър на Белиз. В подкрепа на този извод е и потвърденото от Белиз вписване на наложения от ЧСИ в хода на изпълнителното дело запор на кораба, видно от ел. писмо от 29.07.2021г. на гърба на л.185 от изп. дело.

При горните съображения, жалбата на „К.Б.“ против процесното

разпределение е неоснователна и правилно е оставена без уважение в обжалваното решение.

По частната жалба на „А. 2005“ :

Жалбоподателят претендира признаване на привилегия по чл.54, б.,,а“ и ,,б“ КТК досежно прехвърлено му по договор за цесия вземане в размер на 114610 евро - агентийски услуги и дължимо агентийско възнаграждение, в едно с 1 852,17 евро – лихва за забава от 21.09.2020г. до 31.11.2020г., присъдени по арб.д. № 9/2020г. на АСТС – Бургас, по което е издаден изп. лист № 7/09.06.2021г., които според обжалваното решение на БОС правилно не са включени като привилегироваи вземания в процесното разпределение.

Съгласно чл.54, б.,,а“ и ,,б“ КТК, ползват се с право на предпочтително удовлетворение следните вземания: съдебни разноски и разноски, извършени в общ интерес на кредиторите с цел да се опази подлежащия на публична продан кораб или във връзка с продажба на кораб и разпределение на получената сума; вземанията за корабни и пристанищни такси и заплащания за извършени услуги в пристанището, пилотски услуги и разноските по надзора за кораба и неговото състояние, направени след влизането на кораба в последното пристанище. Направени разходи за агентийски услуги и агентийско възнаграждение не попадат в обхвата на цитираната разпоредба. Агентските услуги и съответното възнаграждение по принцип не се включват в хипотезата на чл.54 КТК. Още повече, че привилегията по чл.54 КТК е срочна и дори хипотетично да се приеме, че претендираното от „А. 2005“ вземане се ползва с твърдяната привилегия, то в случая е изтекъл едногодишният преклузивен срок по чл.61, ал.2, прил.1 КТК и същата е прекратена. Съгласно посочения текст, привилегията се прекратява след изтичането на едногодишен срок за вземанията, посочени в чл.54 и 56. Това означава, че евентуалното срочно субективно право на предпочтително удовлетворяване е прекратено /вж. решение № 196 от 19.08.2011г. по т.д. № 183/2011г. на Апелативен съд – Варна и определение № 20 от 17.01.2013г. на ВКС по т.д.№1296/2011г.,2 т.о./. Поради това, вземането на „А. 2005“ за агентийски услуги и агентийско възнаграждение не се ползва с право на предпочтително удовлетворение по чл.54 КТК, както правилно е прието в обжалваното решение на БОС.

Що се отнася до възражението на жалбоподателя за липса в атакуваното решение на произнасяне относно вземането на дружеството на стойност 58 050 лв. - главница и 1 725,38 лв. – лихва, представляващо агентийски услуги, произтичащо от заповед за изпълнение №33/2022г. по ч.т.д. № 20212230105717/2021г. на РС – Сливен, въз основа на която е издаден изпълнителен лист №105/11.01.2022г., настоящата инстанция констатира, че в подадената от „А. 2005“ частна жалба до Окръжен съд – Бургас липсват възражения, доводи и искане по отношение на въпросното вземане, поради което същото не е предмет на делото и правилно не е разгледано от решаващият съд. Видно от жалбата с вх.№12519/05.04.2022г., претендираните като привилегироваи вземания са изброени в табличен вид, като изрично е

заявено, че същите, с някои изключения, следва да се включат в разпределението към т.11.2 /разноски по чл.54, ал.1, б. „а“ и „б“ КТК/. В таблицата се съдържат само вземанията по приложеното към частната жалба решение по арб.д. № 9/2020г. на Арбитражния съд за търговски спорове – Бургас, но не и вземането по заповедта за изпълнение на РС – Сливен. Освен това, както се посочи по-горе, вземането за агентийски услуги не е привилегировано по чл.54 КТК.

При изложените съображения, Бургаският апелативен съд намира обжалваното решение за правилно, като обосновано от доказателствата по делото и съобразено с приложимия закон. Подадените три части жалби са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение.

Мотивиран от изложеното, Апелативен съд – Бургас

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частните жалби на „Б. к.“, ЕИК * „К. Б.“, ЕИК * и „А. 2005“, ЕИК *2, против решение № 548 от 07.06.2022г., постановено по в.гр.д.№ 683/2022г. на Окръжен съд – Бургас в обжалваните части.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____